

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Til Generalinde Elisabeth Mokke (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Til Generalinde Elisabeth Mokke (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid71875/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Til Generalinde Elisabeth Moltke

REEN og ukunstled er den Fryd,
Som flammer i vort Bryst
Enfoldig er vor Glædes Lyd,
Og jævn vor Sang om Lyst –
Vi føle dybt i Hjertets Grund,
Det Held, som Øyet seer,
Og ingen Kunst har lært vor Mund,
At udbasune meer

Vi see dit Liv Elisabeth
Vor Lyst, vor Tak vort Haab
Vi føle og fortolke det
Med raske Glædes Raab –
Vi see din Fest og prise den,
Med vilde Toner's Klang
Og kun den raac Natur, vor Ven
Istemmer med vor Sang

Uklipped Skov besvarer kun
Ustemte Fryde Skrig –
Og raaber længe leve Hun
Hvis Smil opliver mig,
Vor Herskerindes Moder see
Sit elskte Kraagerup
I Lye og Hegn af Planterne
Som nu først spire op –

Bemooste Høye stemmer i
Med Dalens glade Raab
Og svare – Ædle, vær, som vi
Endnu de yngres Haab –
Du Armes Moder lev og nyd
Vor Afkoms Tak og Lyst –
Og see, som i et Speyl din Dyd
Udvikled i der Bryst

Og han, som finder Velbehag
I spæde Læbers Bøn,
Han skal velsigne denne Dag
Som er saa mild og skjøn
At den maae længe blive det
Som den har vært os nu
stolt af dit Liv Elisabeth
Og god, og stoer som du –

Epigram

THOREN, wie lange verfolgt ihr den Barden? – und hascht
nach ein Luft-Kind? –
Lächelnd entflieht er euch – über den Dunstkreis, mit Flügeln
der Geister
Schertzt mit den Sternen und dünckt sich ein Irrlicht, mit
feürigen Locken;
Schwach wie das Flüstern des Windes im Schilfe, vernimmt er
bisweilen
Unglück weissagender Weiber Geschrey, wie der Wespen Gesümse
Hört er den müssigen Pöbel sich härmn und krähen und
kreischen –
Wundert sich, was doch für Thierchen hierunten ihn lassen und
fürchten,
Schüttelt das flammende Haupt; und verfolgt die weitschweifende
Bane
Ruhig und lächelnd und hell wie der Mond beym Gebelle der
Hunde